

Crítica clàssica

Xavier Casanoves Danés

Química no alquímica

Fortuny Venise

de Dall'Osto i Meseguer
Auditori de la Pedrera. 30 d'abril

Mariano Fortuny Madrazo (1871-1949), fill del pintor, va ser un artista polifacètic celebrat pels dissenys tèxtils i l'aplicació de la tecnologia al teatre. La Belle Époque i l'avidesa dels milionaris nord-americans el van enaltir a la categoria d'ícona: el *Petit Leonardo* que Proust anomenava "el mag de Venècia", i D'Annunzio, "el tintorer alquimista". En coincidència amb la seva exposició a la Pedrera, s'ha presentat l'òpera *Fortuny Venise*, amb música de l'italià Diego Dall'Osto i llibret de Lluís Meseguer.

Dall'Osto és conegut en el camp de la música electrònica i ha treballat per a companyies de ballet com les holandeses, el Royal Ballet, Montecarlo i la madrilenya Nacional de Dansa. La seva música parteix de sorolls i és magnètica i fluïda com un seguit de gloc-glocs aquàtics i xiuxi-

Dall'Osto és conegut en el camp de la música electrònica

uejos minimalistes amb una plaent sensació de continuïtat. Se li superposen les declamacions amb una divergència entre plans que tal vegada sigui un objectiu i no un demèrit. Sis escenes que cavil·len -a partir de l'incendi el 2003 de la fàbrica Fortuny a la Giudecca- sobre la seva biografia, la fama, la comercialització, l'adversitat i la perdurabilitat. El preu de la bellesa com a leitmotiv.

Sobre un fons videogràfic de Claudio Zulian que mereix tenir més presència, es mouen l'artista i la seva amant Henriette, personificats per Toni Marsol i Alícia Ferrer, i dos personatges que representen figures com Reinhardt, D'Annunzio, Appia, Eleonora Duse i el propietari actual de la fàbrica tèxtil, que interpreten el gran Antoni Comas i Clàudia Schneider. Tots admirables, entregats, justíssims, amb direcció escènica de Rafel Duran i la producció d'Acteón.